

forarbejdning af industriel karakter, som kan forårsage en defekt ved produkterne.« Under EF-forhandlingerne om direktivforslaget er det blevet anført, at undtagelsen – ud fra en formålsfortolkning – må forstås meget snævert, og at f.eks. mælk, der på den enkelte gård samles på tanke og nedkøles, før den køres til mejeriet, må antages at være industrielt forarbejdet i direktivets forstand. Den endelige fortolkning af rækkevidden af undtagelsen i bestemmelsen i § 3, stk. 2, henhører under EF-domstolen.

Landbrugsrådet, Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening har over for justitsministeriet anført, at disse produkter ikke bør være omfattet af det objektive ansvar. Landbrugsrådet har i denne forbindelse bl.a. oplyst, at store dele af landbrugets andelssektorer allerede i dag har forsikringer, der dækker produktansvar i forbindelse med landbrugsprodukter, der er forarbejdet af disse sektorer.

Lovens anvendelsesområde omfatter ikke uforarbejdede landbrugsråvarer (herunder fiskeriprodukter) samt uforarbejdede produkter hidrørende fra jagt.

3.5.3. Direktivets *produktbegreb* omfatter ikke tjenesteydelser, og der er heller ikke i lovforslaget stillet forslag om objektivi ansvar for produktskader i forbindelse hermed. Flere forbrugerorganisationer har peget på, at lovforslaget også bør regulere produktansvar i forbindelse med tjenesteydelser. Justitsministeriet har imidlertid ikke fundet, at loven burde finde anvendelse på udførelse af sådanne arbejdsopgaver, der er af meget forskelligartet karakter, som f.eks. rådgivning, vedligeholdelse og reparation. Justitsministeriet har herved bl.a. lagt vægt på, at de generelle hensyn, som ligger bag det objektive ansvar for produktskader, ikke generelt gør sig gældende på samme måde ved produktskader i forbindelse med tjenesteydelser. Hertil kommer, at der i retspraksis har udviklet sig et strengt ansvar for fagfejl. Om afgrænsningen mellem tjenesteydelser og produkter henvises nærmere til bemærkningerne til § 3.

3.5.4. Direktivet omfatter endvidere ikke produktskader forårsaget af en fast ejendom. En væsentlig del af skader i forbindelse med fast ejendom er dog omfattet af direktivet, idet skader, som skyldes f.eks. byggemateriale og bygningsdele, der indgår som en bestanddel i en fast ejendom, omfattes af reglerne om objektivi ansvar for produktskader. Flere forbrugerorganisationer har peget på, at lovforslaget også bør regulere produktansvar i forbindelse med fast ejendom. Justitsministeriet finder ikke, at produktskade, som forårsages af en

fast ejendom bør medtages. Dette hænger sammen med, at tjenesteydelser, som ovenfor anført, ikke foreslås omfattet af loven. Udover tjenesteydelser vil skader, der forårsages af den faste ejendom, typisk kunne henføres til defekte bygningsdele eller manglende vedligeholdelse. Som nævnt omfattes bygningsdele af reglerne om objektivi ansvar for produktskader, uanset om disse indgår som en bestanddel af en fast ejendom. For så vidt angår manglende vedligeholdelse af ejendommen påhviler der efter retspraksis husejeren et strengt ansvar.

Vedrørende afgrænsningen mellem fast ejendom og de produkter, der omfattes af lovforslaget, henvises til bemærkningerne til § 3.

3.6. Skadesbegrebet

Lovforslagets § 2 og direktivets art. 9 fastlægger, hvilke skader skadelidte kan kræve erstattet. Det drejer sig dels om personskade og tab af forsørger, dels om skade på visse formuegoder. Mens der ikke er nogen begrænsning i adgangen til personskadeerstatningen, omfatter lovforslaget kun de såkaldte forbrugertingskader d.v.s. skader, hvor erstatningspligten har betydning for beskyttelsen af private forbrugerinteresser. Erhvervstingskader er derimod ikke omfattet af lovforslaget, og ansvaret herfor følger af de principper, der er udviklet i retspraksis. Skade på selve det defekte produkt er heller ikke omfattet af reglerne i lovforslaget. Erstatning for skader af denne karakter reguleres af købelovens regler om ansvar for mangler, og der er ikke ved lovforslaget tilsigtet nogen ændring i afgrænsningen mellem det køberetlige ansvar og produktansvaret.

For at en tingskade er omfattet af direktivet og dermed lovforslaget, skal to betingelser være opfyldt. For det første skal tingen være af en art, der sædvanligvis er beregnet til privat brug, og for det andet skal skadelidte hovedsageligt have anvendt den i overensstemmelse hermed.

Ved beregningen af den samlede tingskadeerstatning fradrages et beløb på 4.000 kr. Det er ikke efter direktivet muligt at pålægge erstatningspligt på objektivi grundlag for den fulde forbrugertingskade.

3.7. Erstatningsudmåling

Bortset fra begrænsningen af ansvaret for forbrugertingskader indeholder direktivet ikke en regulering af, hvilke tabsposter skadelidte kan kræve erstattet, eller hvorledes erstatningen skal udmåles. Dette spørgsmål overlades til national ret. I dansk ret reguleres spørgsmålet om erstatning for